

De ved Loven af 1. April 1891 fastsatte Toldsatser for egentlig Sukker og Sirup ere ved nærværende Lovforslag i væsentlig Grad forandrede. For det første er det hidtidige Skelnemærke mellem mere eller mindre værdifulde Sukkere — hvorefter atter de forskellige Toldsatser ere ansatte —, nemlig Sukkerets større eller mindre Lyshed bleven opgivet. Skønnet om, hvor vidt et Sukker svarer til en vis Lyshedsgrænse, giver ofte Anledning til Tvivlsmaal mellem Importøren og Toldmyndighederne, dertil kommer, at Sukkerne tidt tilsættes Farver, hvad der kan gøre den forudsatte Forbindelse mellem Værdi og Lyshed ganske illusorisk, og endelig kunne endog de Typer, hvorefter Prøven foregaar (Amsterdammer-Standard), være underkastede ret store Variationer, hvad der yderligere vanskeliggør en ensartet Fortoldning til forskellig Tid og Sted. Man har derfor, til Udfindelse af, hvor vidt pulveriseret Sukker bør beskattes med den lavere eller højere Sats, valgt ved Polarisation at bestemme Mængden af dets Sukkerindhold, hvad der uden særlig Vanskelighed lader sig gennemføre, i hvert Fald hvis man, hvad der sikkert vil kunne ske uden praktiske Gener af Betydning, indskrænker Polariseringssprøverne til de større Toldsteder.

Forslaget deler Sukkerne efter, om de polariserer over 98 pCt., over 94 men ikke over 98 pCt. eller endelig 94 pCt. og derunder. Den første Gruppe kan antages som Hovedregel at svare til den lyseste Gruppe af Sukkere, den næste til Amsterdammer-Standard Nr. 11 til Nr. 19, den sidste til under Nr. 11. Tolden er derefter fastsat for 1ste Gruppe til 10 Øre pr. Kg., for 2den til 7 Øre, for 3die til 4 Øre. Da Tolden for Sukker lysere end Amsterdammer-Standard Nr. 18 nu er 12 Øre pr. Kg., er den saaledes nedsat med 2 Øre, og for de Sukkeres Vedkommende, der nu ere lysere end Nr. 18, men polariserer 98 pCt. og derunder — hvad der vist nok langt hyppigere vil være Tilfældet, end at mørkt Sukker polariserer over 98 pCt. — er Nedsættelsen altsaa endog til 7 Øre; da endvidere Sukker lysere end Nr. 9 nu betaler 6 Øre pr. Kg., vil Tolden for saadant Sukker, naar det ikke naar Nr. 11 — hvortil Polarisationen nærmest maa antages at svare — nedsættes til 4 Øre; derimod vil det resterende Sukker polariserende 94 til 98 pCt. faa en Toldforhøjelse pr. Kg. af fra 6 til 7 Øre. Der er altsaa hovedsagelig sket en Nedsættelse af Tolden og en Udjævning af Afstanden mellem Toldsatserne, men dette har ikke kunnet foregaa, uden at en vis Mellempgruppe af Sukkerne, hvis øvre Lyshedsgrænse dog samtidig er sat op, har faaet en ringe Toldforhøjelse ($\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd.).

Som det dernæst vil ses af det samtidig med nærværende Lovforslag fremsatte Forslag til Lov om Afgiften af indenlandsk Roesukker og af Raffinering af Sukker, er Afgiften for Produktionen af „mørkt“ Sukker, d. e. mørkere end Nr. 19, hvilken Afgift nu udgør 4,5 Øre pr. Kg., foreslaaet forandret saaledes, at Sukker polariserende 98 pCt. og derunder svarer 4 Øre pr. Kg. Samtidig er imidlertid den nuværende Afgift for Sukker svarende til Nr. 19 eller derover forhøjet; den bestemmes nu ved, at 7 Kg. „lyst“ Sukker betaler en Afgift = 8 Kg. mørkt, d. e. ca. 5,14 Øre pr. Kg., medens fremtidig Sukker, der polariserer over 98 pCt, skal betale 5,70 Øre pr. Kg. i Produktionsafgift; Grænsen for „lyst“ og „mørkt“ Sukker bliver altsaa ens ved Import og Produktion, og Forskellen mellem Satserne nedsættes desuden fra $12,00 \div 5,14$ til $10,00 \div 5,70$, altsaa fra 6,86 til 4,30 Øre pr. Kg.